U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **Mgr. M. Š.,** proti žalovanému **Městskému soudu v Praze - předsedovi Městského soudu v Praze,** se sídlem Spálená 2, Praha 2, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, o návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému soudu,

takto:

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 A 83/2010 **se přikazuje** Krajskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou u věcně a místně příslušného Městského soudu v Praze se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného při vydání rozhodnutí ohledně žalobcovy žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ze dne 3. 8. 2006.

[2] Městský soud přípisem ze dne 2. 8. 2010 (č. l. 10, 11) účastníkům řízení sdělil, že s ohledem na skutečnost, že žaloba směřuje proti nečinnosti městského soudu, resp. jeho předsedy, věc předloží Nejvyššímu správnímu soudu k postupu dle § 9 odst. 1 s. ř. s. Dále účastníky poučil o právu vyjádřit se k tomu, kterému soudu má být věc přikázána.

[3] Žalovaný se k výzvě nevyjádřil, žalobce se v podání ze dne 12. 8. 2010 s odkazem na dosavadní soudní judikaturu ztotožnil s názorem městského soudu a navrhl, aby věc byla přikázána Krajskému soudu v Praze.

[4] Městský soud v Praze následně předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 s. ř. s. s tím, že v žalobě je tvrzena nečinnost předsedy Městského soudu v Praze a tato skutečnost by mohla zavdat objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů správního soudnictví městského soudu. Městský soud též odkázal na závěry judikatury Nejvyššího správního soudu.

[5] Nejvyšší správní soud shledal návrh na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu důvodným.

[6] Ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. upravuje možnost Nejvyššího správního soudu přikázat věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát.
[7] V citovaném ustanovení je upraven případ tzv. delegace nutné, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů soudu, který má věc jako soud věcně a místně příslušný projednat a rozhodnout.

[8] V projednávané věci žaloba brojí proti nečinnosti žalovaného „Městského soudu v Praze – předsedy Městského soudu v Praze“ při vydávání rozhodnutí ohledně žalobcovy žádosti o informace ze dne 3. 8. 2006.

[9] V takovém případě lze mít důvodné pochybnosti o nepodjatosti těchto soudců, protože Městský soud v Praze (resp. jeho předseda), jakožto správní orgán proti jehož nečinnosti žaloba směřuje, je subjektem totožným se správním soudem, který by měl ve věci rozhodnout. Všichni soudci specializovaných senátů tohoto soudu jsou proto vyloučeni pro možnou podjatost (blíže viz zejména usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2009, č. j. Nao 42/2009 - 21, dále též rozsudek ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 - 70, či usnesení ze dne 29. 2. 2008, č. j. Nad 4/2008 - 47; citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[10] S ohledem na výše uvedené skutečnosti nelze pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného Městského soudu v Praze sestavit senát, a z toho důvodu jsou splněny zákonné podmínky pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu. Proto Nejvyšší správní soud přikazuje předmětnou věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Praze, který je soudem svým sídlem nejbližším soudu původně místně příslušnému i účastníkům řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. září 2010

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu